

(2) Tímto se doplňuje ustanovení § 91 odst. 3 plat. zák.

(3) Ministerstvo školství a národní osvěty může po příznivém návrhu profesorského sboru a v dohodě s ministerstvem financí přiznatí platový postup podle předchozích ustanovení i asistentům vysokých škol, kteří nejsou soukromými docenty, ale buď vykazují předběžnou praktickou činnost, která jest ke značnému prospěchu vysokých škol, nebo vynikají odbornou činností vědeckou či uměleckou.

§ 2.

(1) Přestoupí-li vysokoškolský asistent, který již dosáhl nároku na remuneraci stanovenou pro 3.—5. rok služby (§ 91, odst. 2 a 3 plat. zák.), případně na remuneraci vyšší, do jiného státního služebního poměru, v němž jsou upraveny požitky služební podle platového zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. nebo podle předpisů na základě jeho § 210 vydaných, podrží po dobu čekatelskou dosavadní plat asistentský s případným postupem v tomto platu. Byl-li po splnění veškerých podmínek ustanoven definitivním úředníkem, profesorem, soudcem, důstojníkem, obdrží služné, které se rovná jeho dosavadní remuneraci; není-li takového služného, služné nejbliže vyšší. Doba ztrávená s dosavadní remunerací se započte pro zvýšení služného, je-li toto služné nižší než nejbliže vyšší remunerace, které by byl v asistentském poměru dosáhl.

(2) Ustanovení odstavce 1 tohoto paragrafu a § 93 platového zákona platí i tehdy, když asistent vstoupil do nového státního služebního poměru do 6 měsíců, aniž by byl toto přerušení souvislosti služeb zavinil. V případech hodných zvláštního zřetele může ústřední úřad prominouti v dohodě s ministerstvem financí i delší nezaviněné přerušení. Povinná služba vojenská staví běh této lhůty.

(3) Příslušný ústřední úřad může v dohodě s ministerstvem financí povolit čekateli, aby o služební dobu, ztrávenou v poměru vysokoškolského asistenta, byla zkrácena čekatelská doba v některé co do předepsaného předběžného vzdělání rovnocenné kategorii.

(4) Ustanovení tohoto paragrafu neplatí, jestliže asistent bez povolení předčasně vstoupil ze služebního poměru, nebo byl-li propuštěn nálezem disciplinárním (kárným) či v důsledku trestního odsouzení.

§ 3.

(1) Pro vysokoškolské asistenty (§ 87 plat. zák.) a pozůstalé po nich platí předpisy o od-

počivných a zaopatřovacích platech státních pragmatikálních úředníků a pozůstalých po nich. Rovněž se na ně vztahují předpisy o přeložení do výslužby s výjimkou předpisů o dovolené s čekatelným, jakož i předpisy o pensijním příspěvku a o zvláštním pensijním příspěvku, platné pro státní pragmatikální úředníky.

(2) Doba asistentské služby je pro nárok a výměru výslužného asistentů vysokých škol započitatelná podle předpisů platných pro státní pragmatikální úředníky.

(3) Pensijní základnu tvoří remunerace.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provede jej ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem financí.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Franke v. r.

175.

Vládní nařízení ze dne 19. června 1936 o používání pošty.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 23 a 24 býv. rak. poštovního zákona ze dne 5. listopadu 1837, č. 47 sb. zák. pol. z roku 1838, a podle §§ 17 a 18 býv. uh. poštovního zákona ze dne 26. prosince 1850, č. 4 ř. z. z roku 1851:

§ 1.

Rozsah činnosti pošty.

(1) Pošta obstarává kromě dopravy písemných zpráv a novin (časopisů), vyhrazené jí poštovním zákonem, také dopravu peněz a jiných cenností, jakož i zásilek zboží až do váhy 25 kg. Zprostředkuje výplatu peněz, vybírá dobírky na zasílaných věcech vážnoucí a vybírá také peníze podle zvláštních příkazů.

(2) Věci zmíněné v odstavci 1, jakož i doklady k provedení poštovních úkonů v něm uvedených, dopravují se poštou zejména jako obyčejné nebo doporučené listovní zásilky (psaní, dopisnice, tiskoviny, obchodní papíry, ukázky zboží a pod.), jako cenná psaní, balíky bez udané ceny nebo s udanou cenou, jako poštovní poukázky, zásilky na dobírku, poštovní příkazy nebo poštovní výběrky. Věci a do-

klady, které pošta převzala k dopravě, označují se v tomto nařízení souhrnným názvem „poštovní zásilky“, pokud se nemluví o jednotlivých jejich druzích.

(3) O rozsahu činnosti pošty pro poštovní spořitelnu platí příslušná ustanovení zákona ze dne 23. září 1930, č. 143 Sb. z. a n., o poštovní spořitelně.

(4) Pošta může vykonávat i po předchozím souhlasu věcně příslušného ministerstva i jiné služby hodící se do oboru její činnosti.

§ 2.

Podmínky pro používání pošty.

(1) Podrobné podmínky, za kterých lze poštu používat, stanoví, zejména se zřetelím k jednotlivým druhům poštovních zásilek a k jednotlivým poštovním úkonům, podle zásad tohoto nařízení poštovní řád, který vydá ministerstvo pošt a telegrafů po předchozím jednání s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností, nebo ustanovení doplňující tento řád, vydaná ministerstvem pošt a telegrafů za stejného předpokladu.

(2) Poštovní řád a ustanovení tento řád doplňující nabývají platnosti vyhlášením ve Věstníku ministerstva pošt a telegrafů. Ministerstvo pošt a telegrafů je povinno postarat se také o jejich uveřejnění denním tiskem, vyhláškami a pod.

(3) Poštovní řád a ustanovení tento řád doplňující platí také pro poštovní styk s cizinou, pokud pro tento styk nestanoví něco jiného Úmluva a ujednání Světové poštovní unie nebo příslušné sazebníky.

§ 3.

Služební povinnost pošty.

(1) Kde má pošta potřebná zařízení, je povinna poskytovat své služby bez rozdílu každému, kdo vyhoví stanoveným podmínkám (§ 2).

(2) Pošta může služby poskytované obecnostu obmezit, vyžaduje-li toho zájem veřejný nebo bezpečnost věcí poštou dopravovaných.

§ 4.

Zároveň poštovní dopravy.

(1) Pošta nedopravuje:

a) věci, jejichž doprava je zakázána zákonem;

b) věci, jejichž doprava je nebezpečná, t. j. věci, jež by mohly ohrozit někomu život nebo zdraví nebo poškodit jiné věci;

c) poštovní zásilky, jejichž vnější obsah, pokud je patrný, je urážlivý, hanlivý nebo nemravný nebo s hlediska zájmu veřejného závadný.

(2) Poštovní řád stanoví, které z nebezpečných věcí [odstavec 1, písm. b)] se přijímají k dopravě podmíněně a jak musí být příslušné zásilky upraveny.

(3) Věci (zásilky) uvedené v odstavci 1 se označují v tomto nařízení slovy „věci vyloučené z dopravy“ a věci uvedené v odstavci 2 slovy „věci podmíněně k dopravě připuštěné“.

§ 5.

Poštovní tajemství.

(1) Pošta ani její zaměstnanci nesmějí nikomu dávat zprávy o poštovním styku určitých osob; nesmějí, pokud to není výslovně dovoleno (§ 6), otvírat uzavřené poštovní zásilky, ani jinak pátrat po jejich obsahu nebo někomu o obsahu třeba otevřených poštovních zásilek něco sdělovati.

(2) Zprávy o poštovních zásilkách smí pošta dávat jen odesílateli, adresátu nebo jejich oprávněnému zástupci nebo právnímu nástupci. Osobám třetím nesmí dáti ani možnost, aby se o poštovních zásilkách něčeho dovídaly.

(3) Soudům a úřadům smí pošta dávat zprávy o poštovních zásilkách nebo jim dovoliti nahlížeti do poštovních dokladů jen v případech stanovených zákonem.

§ 6.

Zvláštní oprávnění pošty.

(1) Pošta má právo otevřít uzavřené poštovní zásilky:

a) nemohou-li býti ani dodány adresátovi, ani vráceny odesílateli (neodbytné zásilky);

b) zjistí-li se na nich po podání vnější závada, která by mohla mít podstatný vliv na odpovědnost pošty (§ 10);

c) je-li důvodné podezření, že obsahují věci vyloučené z poštovní dopravy podle ustanovení § 4, odst. 1, písm. a) nebo b);

d) je-li důvodné podezření, že při úpravě zásilek, obsahujících věci podmíněně k dopravě připuštěné, nebylo dbáno předepsaných opatření (§ 4, odst. 2).

(2) Pošta může prodati poštovní zásilky, má-li důvodnou obavu, že by se jejich obsah za dopravy zkazil, nebo jsou-li neodbytné.

(3) Pošta může zničit poštovní zásilky, zkazil-li se jejich obsah za dopravy, nebo jsou-li neodbytné a jejich obsah je bezcenný.

(4) Při otvírání poštovních zásilek v případech uvedených v odstavci 1 nesmí se jejich obsah prohlížeti dále, než jak toho vyžaduje účel prohlídky. U zásilek požívajících ochrany listovního tajemství musí se učiniti opatření, aby toto tajemství nebylo porušeno.

(5) Při prodeji poštovních zásilek podle ustanovení odstavce 2 musí se dbáti toho, aby byly zásilky prodány co nejvýhodněji, ale za docílení určitého výtěžku ani za včasný prodej pošta neodpovídá. Čistý výtěžek z prodeje poštovních zásilek vydá pošta odesilateli; nemůže-li odesilatele vypátrati, uschová tento výtěžek, aniž jej úrokuje, po tři léta od prvního dne měsíce po prodeji.

(6) Čistý výtěžek z prodeje poštovních zásilek, jakož i peníze shledané v neodbytných zásilkách nebo vplacené na neodbytné poštovní poukázky případnou státu (poště), nepřihlásí-li se o ně odesílatel do tří let od prvního dne měsíce po prodeji nebo po zjištění neodbytnosti.

§ 7.

P o š t o v n í p o p l a t k y .

(1) Poplatky, které pošta za dopravu poštovních zásilek a za jiné poštovní úkony vybírá (poštovní poplatky), stanoví ministerstvo pošt a telegrafů po předchozím jednání s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a vyhlásí je ve svém Věstníku. Tyto poplatky musí být stanoveny se zřetěním k veřejnému zájmu a k národohospodářskému poslání pošty, a to pro všechny uživatele pošty stejnou částkou; ale sazební úleva, jež byla vládním nařízením ze dne 25. června 1926, č. 91 Sb. z. a n., jímž se upravuje poplatek za zpáteční lístek (výplatní stvrzenku), přiznána pojišťovacími ústavům, zřízeným podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, pro zpáteční lístky připojované k obyčejným psaním s výměry, které ústavy tyto zasílají podle § 189 tohoto zákona, zůstane v platnosti. Nové poštovní poplatky mohou nabýti platnosti nejdříve měsíc po vyhlášení; ustanovení toto netýká se poštovních poplatků pro styk s cizinou.

(2) Poštovní poplatky se zapravují zpravidla hned při podání poštovní zásilky nebo, jde-li o jinou službu pošty, hned při jejím vyžádání. Nezapraví-li se při podání poštovní

zásilky, může pošta vybírat od adresáta při jejím dodání poplatky zvýšené, ne však vyšší než dvojnásobné. K zajištění poštovních poplatků, které se nezapravují napřed, může pošta žádati od odesílatele zálohu nebo může za podmínek, které sama stanoví, takové poplatky na úrok poshověti. Státním úřadům, ústavům, podnikům a zařízením může ministerstvo pošt a telegrafů poštovní poplatky paušalovati, pokud jim podle platných právních předpisů nepřislouží osvobození od těchto poplatků.

(3) Zapravují-li se poštovní poplatky při podání poštovní zásilky, je odesílatel povinen doplatiti poplatky, které nebyly omylem od něho vybrány. Poštovní poplatky u zásilek při podání nevyplacených, dobírku a jiné částky (veřejné dávky a pod.), jimiž je zásilka zatížena, a zvláštní výdaje, které s ní pošta měla za dopravy, je povinen zapraviti adresát, než se mu zásilka vydá. Adresát je u takových zásilek také povinen doplatiti poštovní poplatky, dobírku, jiné částky a zvláštní výdaje, které při vydání zásilky nebyly známy nebo nebyly omylem od něho požadovány. Ale ve všech těchto případech ručí za poštovní poplatky, jiné částky a zvláštní výdaje odesílatel, nemohly-li být vybrány od adresáta. Nezapravené poštovní poplatky, jiné částky a zvláštní výdaje se promlčí, nežádá-li je pošta od adresáta do roka od dodání poštovní zásilky nebo od odesílatele do roka od jejího podání. Ustanovení tohoto odstavce platí obdobně také o poštovních poplatcích za jiné poštovní služby.

(4) Jestliže se odesílatel nebo adresát zdráhá zaplatiti nezapravené poštovní poplatky, jiné částky a zvláštní výdaje (odstavec 3), uloží mu jejich zaplacení ředitelství pošt a telegrafů. Pro řízení v těchto věcech platí přiměřeně předpisy pro řízení ve věcech, náležejících do působnosti politických úřadů. Nezapravené poštovní poplatky a pod. se vymáhají politickou exekucí.

(5) Přepravené poštovní poplatky a zvláštní výdaje vrátí pošta do roka od zaplacení na žádost toho, kdo je zapravil. Do té doby je pošta povinna i bez žádosti vrátiti přeplatky, zjistí-li je a jsou-li vyšší než 5 Kč.

§ 8.

S t í ž n o s t i n a v ý k o n p o š t o v n í s l u ž b y .

(1) O stížnostech stran na výkon poštovní služby rozhodují ředitelství pošt a telegrafů.

(2) Z rozhodnutí ředitelství pošt a telegrafů lze podati odvolání k ministerstvu pošt a telegrafů. Pro řízení v těchto věcech platí obdobně ustanovení § 7, odst. 4, věty 2 a 3.

§ 9.

Odpo vě d n o s t o d e s i l a t e l e p o š t o v n í z á s i l k y.

(1) Odesílatel poštovní zásilky odpovídá poště za veškeré škody, které způsobila zásilka za poštovní dopravy svým obsahem nebo závadnou úpravou. Mohla-li způsobená škoda vzejíti podle okolností z povahy zasílaných věcí nebo ze závadné úpravy zásilky, platí domněnka, že tak vznikla. Že poštovní zásilka byla k dopravě přijata, aniž byla pozastavena, nezakládá domněnku, že zásilka byla bez závady.

(2) Utrpěla-li poštovní zásilka na své úpravě teprve po převzetí k dopravě, nestihá odesílatel odpovědnost, naznačená v odstavci 1, za škody způsobené její závadnou úpravou.

(3) Uvede-li odesílatel věci vyloučených z dopravy podle ustanovení § 4, odst. 1, písm. b) nebo věci podmíněčně k dopravě připuštěných (§ 4, odst. 2) poštu vědomě v omyl zamlčením nebo nesprávným nebo neúplným udáním obsahu poštovní zásilky nebo jiným způsobem, nebo jestliže při zaslání věci podmíněčně k dopravě připuštěných vědomě nedbá podmínek stanovených pro jejich dopravu, je podroben pořádkové pokutě do 500 Kč za každou jednotlivou poštovní zásilku, nehledíc k případnému stíhání podle příslušných trestních předpisů. Pokutu ukládá ředitelství pošt a telegrafů, jež je nadřízeno podacímu poštovnímu úřadu. Pro příslušné řízení platí ustanovení § 7, odst. 4, věty 2 a 3.

(4) Věci, vyloučené z dopravy podle ustanovení § 4, odst. 1, písm. a) nebo b) a za okolností zmíněných v odstavci 3 tohoto paragrafu i věci podmíněčně k dopravě připuštěné podle ustanovení § 4, odst. 2, propadají. Zásilky zmíněné v § 4, odst. 1, písm. c) se pokládají za neodbytné [§ 6, odst. 1, písm. a)].

§ 10.

R o z s a h o d p o v ě d n o s t i p o š t y.

(1) Pošta odpovídá pouze za poštovní zásilky, na které dala potvrzení (zapsané zásilky) a jen v rozsahu vymezeném následujícími odstavci.

(2) U doporučené zásilky odpovídá pošta za ztrátu; výši náhrady stanoví ministerstvo pošt a telegrafů obecně jednotnou částkou, nehledíc k hodnotě zásilky.

(3) U cenného psaní a u balíku, ať je na něm udána cena nebo ne, odpovídá pošta za ztrátu, úbytek a poškození. Nahrazuje nejvýše obecnou cenu, kterou měla zásilka v místě a době podání, ale s tímto omezením:

a) U cenného psaní a u balíku s udanou cenou nehradí pošta nikdy více než udanou cenu. Obsahuje-li však taková zásilka cenné papíry nebo jinaké cenné listiny, nahrazuje pošta pouze náklad, jehož je třeba, aby byly za umořené prohlášeny nebo platně znovu pořízeny, nebo aby byly odstraněny překážky, které pro ztrátu papíru nebo listiny zabráňují vybrati pohledávku; nelze-li to provésti bez viny osoby, která má nárok na náhradu, nahradí pošta, převedou-li se na ni případná práva z takového papíru (listiny), v mezích udané ceny škodu skutečně vzniklou, ale jde-li o cenné papíry, které mají cenu tržní nebo bursovní, nejvýše jejich cenu podle průměru kursů „zboží“ a „peníze“.

b) U balíku bez udané ceny nehradí pošta nikdy více než částku, kterou stanoví ministerstvo pošt a telegrafů obecně podle váhy zásilky.

(4) U poštovní poukázky odpovídá pošta za vplacené peníze.

(5) U poštovní zásilky na dobírku odpovídá pošta stejně, jako u zásilky téhož druhu bez dobírky. Nebyla-li vybrána dobírka nebo byla-li vybrána částkou menší, odpovídá pošta za škodu skutečně vzniklou, ale jen do částky, na niž dobírka zní, a náhradu vyplatí odesílateli s výhradou, že postoupí poště své právo proti adresátovi, vyplývající ze zásilky. Za vybranou dobírku odpovídá pošta jako za peníze u poštovní poukázky.

(6) U poštovního příkazu odpovídá pošta za ztrátu příkazního psaní jako za doporučenou zásilku. Ztratí-li se příkazní doklad u dodacího poštovního úřadu po otevření příkazního psaní, odpovídá pošta za škodu skutečně vzniklou, ale jen do částky, jež se nahrazuje při ztrátě doporučené zásilky. Byl-li příkazní doklad vydán dlužníkovi bez vybrání pohledávky nebo byla-li od něho vybrána částka menší, odpovídá pošta za škodu skutečně vzniklou, ale jen do částky, jež se měla od dlužníka vybrati, a náhradu vyplatí odesílateli s výhradou, že postoupí poště své právo proti dlužníkovi, vyplývající z příkazního do-

kladu. Za vybranou pohledávku odpovídá pošta jako za peníze u poštovní poukázky.

(7) U poštovní výběrky odpovídá pošta jen za vybranou pohledávku jako za peníze u poštovní poukázky.

§ 11.

V ý j i m k y z n á h r a d o v é p o v i n n o s t i p o š t y .

(1) Pošta není povinna náhradou podle § 10:

a) zavinil-li ztrátu, úbytek nebo poškození poštovní zásilky odesílatel nebo adresát nebo vznikla-li škoda z povahy zasílané věci, při čemž platí také ustanovení § 9, odst. 1, věty 2;

b) byla-li škoda na poštovní zásilce způsobena vyšší mocí;

c) byla-li na cenném psaní nebo balíku v podvodném úmyslu udána cena příliš vysoká;

d) jde-li o věci vyloučené z dopravy (§ 4, odst. 1) nebo za okolností zmíněných v § 9, odst. 3 také o věci podmínečně k dopravě připsané (§ 4, odst. 2);

e) vznikla-li ztráta, úbytek nebo poškození poštovní zásilky na cizím poštovním území a není-li s příslušnou cizí poštovní správou sjednáno, že pošta přejímá za tuto správu odpovědnost.

(2) Byl-li na poštovní zásilce po převzetí k dopravě zjištěn úbytek nebo poškození, vzniknuvší také spoluzaviněním pošty, poskytuje pošta náhradu podle poměru tohoto zavinení.

(3) Odpovídá-li v případě odstavce 1, písm. e) cizí poštovní správa za poštovní zásilku, musí pošta odesílateli býti nápomocna při uplatňování nároku na náhradu u této poštovní správy.

§ 12.

Z á n i k o d p o v ě d n o s t i p o š t y .

(1) Odpovědnost pošty za úbytek a poškození u cenných psaní nebo u balíků zaniká, převzal-li zásilku oprávněný příjemce.

(2) Odpovědnost zmíněná v odstavci 1 však nezaniká:

a) zjistí-li se škoda při otevření zásilky podle ustanovení § 6, odst. 1, písm. b);

b) zjistí-li škodu adresát při přejímání cenného psaní podaného otevřeně;

c) žádá-li adresát o zjištění škody u dodacího poštovního úřadu v úředních hodinách bez zbytečného odkladu po převzetí zásilky, a to u cenného psaní nebo u balíku s udanou cenou nejpozději v nejbližší pracovní den a u balíku bez udané ceny nejpozději v nejbližší třetí pracovní den; při tom musí předložit zásilku a prokázat, že škoda nebyla patrna z vnější úpravy zásilky a nevznikla po jejím převzetí.

§ 13.

U p l a t ň o v á n í n á r o k u n a n á h r a d u a r o z h o d o v á n í o n ě m .

(1) Uplatnění nárok na náhradu je oprávněn zpravidla odesílatel poštovní zásilky. Ale přijme-li adresát cenné psaní nebo balík, u něhož byl zjištěn úbytek nebo poškození, přísluší nárok na náhradu jen jemu. Při ztrátě poštovní zásilky může odesílatel postoupiti svůj nárok na náhradu adresátu.

(2) Nárok na náhradu musí býti uplatněn do roka po podání poštovní zásilky prohlášením, jež osoba k nároku oprávněná u pošty podá, nebo jež se u pošty s ní sepíše, jinak nárok zanikne. Jednorocní lhůta se počíná prvním dnem měsíce, který následuje za podáním poštovní zásilky. Učiní-li odesílatel v této lhůtě návrh na úřední pátrání po poštovní zásilce, přerušuje se lhůta na dobu ode dne podání tohoto návrhu do dne oznámení výsledku pátrání, počítajíc v to tento den.

(3) Uplatňuje-li odesílatel nárok na náhradu, musí se prokázat úřední podací stvrzenkou. Nemůže-li se jí prokázat, je předpokladem nároku na náhradu, že je poštovní zásilka zapsána v dokladech pošty nebo že se její podání dokáže jinak. Tyto zásady platí obdobně, uplatňuje-li nárok na náhradu ten, jemuž byl odesílatelem postoupen.

(4) Rozhodovati o nárocích odesílatelových přísluší ředitelství pošt a telegrafů, jež je nadřízeno podacímu poštovnímu úřadu, o nárocích adresátových ředitelství pošt a telegrafů, jež je nadřízeno dodacímu poštovnímu úřadu. Náhrada se poukáže, jakmile byla zjištěna náhradová povinnost pošty a výše náhradové částky.

(5) O řízení podle odstavce 4 platí ustanovení § 7, odst. 4, věty 2 a 3.

§ 14.

Závěrečné ustanovení.

Tímto nařízením se zrušují všechna ustanovení jemu odporující, zejména nařízení býv. rak. ministra obchodu ze dne 22. září 1916, č. 317 ř. z., jímž se vydává poštovní řád, vládní nařízení ze dne 17. září 1920, č. 531 Sb. z. a n., o nové úpravě poplatků v poštovní službě novinové, vládní nařízení ze dne 9. listopadu 1922, č. 327 Sb. z. a n., kterým se mění dosud platné právní předpisy, upravující náhradové částky za ztrátu doporučených zásilek listovních a za ztrátu, úbytek nebo poškození poštovních balíků bez udané ceny, vládní nařízení ze dne 4. září 1925, č. 187 Sb. z. a n., o nové úpravě poštovních poplatků, vládní nařízení ze dne 25. června 1926, č. 91 Sb. z. a n., jímž se upravuje poplatek za zpáteční lístek (výplatní stvrženku), vládní nařízení ze dne 2. července 1926, č. 120 Sb. z. a n., jímž se upravuje výplatné za tuzemské tiskoviny, vládní nařízení ze dne 6. června 1929, č. 80 Sb. z. a n., o úpravě poštovních poplatků za poštovní příkazy, vládní nařízení ze dne 5. června 1930, č. 67 Sb. z. a n., o nové úpravě některých poštovních poplatků, vládní nařízení ze dne 15. prosince 1930, č. 182 Sb. z. a n., o úpravě poštovních poplatků za poštovní balíky, vládní nařízení ze dne 14. prosince 1934, č. 243 Sb. z. a n., o nové úpravě některých poštovních poplatků, jakož i Pravidla býv. uh. poštovní dopravy.

§ 15.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti prvního dne osmého měsíce následujícího po měsíci vyhlášení; provede je ministr pošt a telegrafů v dohodě s ministrem vnitra a ministrem průmyslu, obchodu a živností.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Černý v. r.

Machník v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Nečas v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Dérer v. r.

Tučný v. r.

Najman v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dostálék v. r.

Dr. Spina v. r.

176.

Vládní nařízení

ze dne 26. června 1936,

jímž se provádějí některá ustanovení zákona o hubení škodlivého živočišstva kyanovodíkem, ethylenoxydem a chlorpikrinem.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2, odst. 2 a 3, § 5, odst. 1 a § 7 zákona ze dne 9. června 1936, č. 160 Sb. z. a n., o hubení škodlivého živočišstva kyanovodíkem, ethylenoxydem a chlorpikrinem (dále jen zákon):

I. Část živnostenskopravní.

§ 1.

Přiměřené odborné vzdělání na vysoké škole podle § 2, odst. 2 a 3 zákona jest prokázáno, vykáže-li se žadatel vysvědčením o tom, že jako řádný posluchač nebo jako mimořádný posluchač s právy řádného posluchače studoval na vysoké škole takový normovaný studijní obor, který zahrnuje v sobě přednášky a praktická cvičení z obecné, analytické nebo aplikované chemie, že při tom navštěvoval alespoň po čtyři semestry tyto přednášky a cvičení v rozsahu stanoveném studijní osnovou a vykonal z nich příslušné zkoušky (na př. státní, přísné, prospěchové, předběžné, dílčí).

§ 2.

(1) U absolventů tuzemského vysokoškolského studia, kteří se mohou vykázati vysvědčením o výkonu závěrečných státních nebo přísných zkoušek ze studijních oborů: inženýrství chemie, přírodních věd s chemií jako hlavním předmětem, lékařství, zvěrolékařství, lékárnictví, zemědělského inženýrství, lesního inženýrství, hutnického inženýrství, hornického inženýrství, nebo z takového normovaného studijního oboru, jehož studium zahrnuje v sobě alespoň čtyři semestry přednášek a praktických cvičení z obecné, analytické nebo aplikované chemie, zkracuje se praxe stanovená § 2, odst. 2, písm. c) zákona na 6 (šest) týdnů.

(2) U řádných posluchačů vysokých škol nebo mimořádných posluchačů s právy řádných posluchačů, kteří vykonalí I. státní zkoušku nebo I. rigorosum z některého normovaného studijního oboru uvedeného v odstavci 1, zkracuje se praxe stanovená § 2, odst. 2, písm. c) zákona na jeden rok.